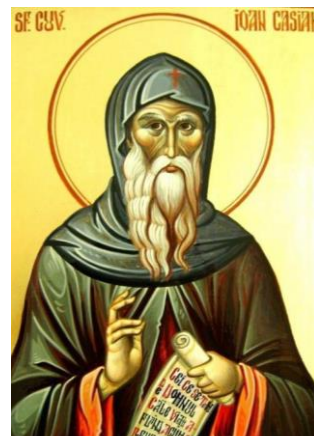

Despre akedie

Un duh necurat care îl chinuie pe om din cap până în picioare, sufletește și trupește, este acela al akediei. Are colaboratori pe duhurile trândăviei trupești și sufletești, al melancoliei, al deznădejdiei, al necunoașterii, al delăsării și al întristării lumești. O numim tristețe lumească, pentru a o putea diferenția de întristarea după Dumnezeu, care este doliul după Dumnezeu, al fericirii și al bucuriei.

Domnul zice la Fericiri :„Feriți cei ce plâng (pentru păcatele lor și ale altora), că aceștia se vor mângâia (Matei 5, 4). Aceștia se vor mângâia datorită iubirii, milei și al Harului lui Dumnezeu.

Mi-a povestit odată un suflet, cât de mult a fost chinuit de diavolul akediei. Îmi zicea :„E ora opt dimineața. Trebuie să mă scol și să citesc Paraclisul. Trebuie să mă scol acum .

Sf. Cuvios Ioan Casian, icoană

Să mă scol acum! Însă de ce nu mă scol ? Doar sunt trează, ochii mei sunt deschiși, sunt bine, nu am nimic. De ce nu mă pot scula? Doar trebuie să mă scol ca să citesc paraclisul, să mă rog la Maica Donului, căci i-am promis. De ce nu mă scol? Doamne, ajută-mă! Doamne, hai și ajută-mă să mă scol din pat, ca să fac Paraclisul ”.

Și așa au trecut două ore! Era ora zece și încă nu se ridicase din pat!

Acesta este duhul îngrozitor al lenevirii.

Altădată, în timp ce era întinsă pe canapea, cu mulți ani în urmă, a simțit cum o umbră neagră, dar cu o oarecare greutate trupească, ca cea de om, a căzut peste ea. Înăuntrul ei a auzit o voce înfricoșătoare, vocea diavolului care-i spunea: „Eu sunt domnul Arathimos. Eu te stăpânesc!”.

Acest cumplit diavol este cel care ne împinge la lenevirea sufletească și trupească, al nepăsării și al lenei. Este diavolul care provoacă duhul distrugător al nepăsării, al akediei și al amânării.

Akedia (trândăvia) ar putea să ne ducă și la cărtire împotriva lui Dumnezeu, deoarece, chipurile, Acesta nu este atât de iubitor de oameni, căci ne lasă să suferim pe nedrept în viață. Caracteristica diavolului este aceea a neputinței trupești în ceea ce privește rugăciunea, postul, abstenența și în toate celelalte nevoițe duhovnicești. Acest duh al trândăviei poate fi învins prin forțarea trupului și a sufletului. Primul stadiu al întâmpinării trândăvirii este puțină rugăciune, chiar dacă o facem plimbându-ne

prin cameră. Un alt mod este acela de a ne spăla imediat pe față cu agheasmă. Un al treilea mod este acela de a sta în picioare în fața icoanelor și să citim un stih din Noul Testament, care cu siguranță vor fi mai apoi două stihuri, trei, cinci, zece. Un al patrulea mod și cel mai bun este acela pe care-l propunea părintele Iosif Isihastul, și anume de a ne palmui cu putere peste față. Și al cincilea mod este acela de a ne forța să facem cinci metanii mari până la pământ.

Rezultatul se va vedea imediat.

Sfântul Casian, în Filocalie, distinge două feluri de akedie: Primul fel este acela care-l conduce pe om spre somn, și al doilea fel este acela care-l îndeamnă pe om să fugă. Ori te va face să te întinzi pe pat sau pe canapea, ori îți va spune: „ Pleacă, ieși afară, du-te de aici, mergi acolo, mergi dincolo”, așa fără nici un scop, îndeajuns să te plimbi pe afară și să pierzi timpul.

Așa cum îmi zicea cineva: „Eu, dacă nu mă duc prin oraș două, trei ore, să urc, să cobor pe scări, să mă mișc, să mă împingă oamenii, să-i împing și eu, să cad, să mă ridic, nu pot înțelege nimic de la viață! ”.

Apoi se întorcea acasă și dormea din nou.

Groznică patimă, nu?

(Protopresbiter Stefanos K. Anagnostopoulos, *Trăire și cunoaștere în credința ortodoxă*, vol. 1)